

[Th. Mikkelsen.]

lovens fremtidige videre udbygning, så der kan skabes den størst mulige tryghed for vore handicappede medborgeres beskæftigelse i hverdagen.

Vi har også drøftet aflønningsvilkårene for pensionisterne på de beskyttede værksteder. Her mener vi, at arbejdsgangen på værkstederne bør indrettes sådan, at der anvendes en akkord aflønningsform, der tager mere menneskelige hensyn. De ekstraudgifter, der er forbundet med disse værksteders drift, bør afholdes af staten. Det er ikke rimeligt, at de skal bæres af pensionisterne gennem urimeligt lave arbejdsvederlag. Her må hensyntagen være påkrævet, da der dog er tale om at række en hjælpende hånd til handicappede medborgere. Staten afholder mange og store ekstraudgifter ved universiteternes drift og deres arbejdsgang; så må man også kunne løse problemet med de beskyttede værksteders driftsomkostninger for de handicappede medborgere.

Jeg vil gerne anbefale disse tanker til overvejelse ved det kommende lovgivningsarbejde, som skal udføres i forbindelse med den kommende lovrevision, der altså efter ændringsforslaget skal fremrykkes til folketingsåret 1971-72.

Jeg skal på socialdemokratiets vegne som sagt anbefale ændringsforslaget og derefter lovforslagets vedtagelse i den skikkelse, det får efter afstemningen.

Clara Munck: På den konservative folketingsgruppes vegne kan jeg anbefale lovforslaget med det ændringsforslag, der nu er stillet. Vi er meget tilfredse med ændringsforslaget, hvorefter vi får revalideringsloven op til revision allerede i folketingsåret 1971-72 og ikke udskyder den revision, vi også mener er fornøden, til folketingsåret 1974-75.

P. E. Eriksen: Jeg kan også tiltræde den ændring, der er foreslået, nemlig at revisionen skal finde sted i 1971-72. Under hensyn til de drøftelser og de tanker, man gør sig i socialreformkommissionen, vil det nok være et tidspunkt, hvor det vil være rimeligt også at tage dette problem op. Jeg tiltræder.

Valbak: Under udvalgsarbejdet har vi på foranledning udefra haft lejlighed til at drøfte en række mangler bl. a. i revalideringsadministrationens opbygning. Der er rørt ved noget, som er væsentligt, det er jeg ikke uenig i. Når jeg alligevel anbefaler, at vi her nøjes med at tage stilling til det konkrete forslag om tidspunktet for lovens revision, så har det den begrundelse, jeg var inde på under førstebehandlingen: større ændringer i det sociale arbejdsorganisation er stærkt på vej, og revalideringsadministrationen er nok noget af det første, man vil tage fat på. Det vil derfor skade mere end gavne nu f. eks. at ændre på den administrative fordeling af opgaver, centre, kommuner, sygekasser og arbejdsanvisningskontorer imellem, uanset hvor uhensigtsmæssig fordelingen må forekomme mange.

Jeg skal i øvrigt anbefale ændringsforslaget og lovforslaget i det hele.

Ove Munch: Da mit partis ordfører, fru Gunhild Due, ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne fremføre nogle bemærkninger.

Det er ikke med glæde, vi ser denne udsættelse af revisionen, og jeg vil i hvert fald gerne bede ministeren om at udnytte tiden til at undersøge nogle spørgsmål. Bl. a. kunne ministeren måske få arbejdsministeren til at lade det udvalg, der arbejder med arbejdsløshedskasserne, undersøge mulighederne for at lette revalideredes adgang til at gå fra den ene arbejdsløshedskasse til den anden. Når f. eks. en arbejdsmand på grund af fysiske forhold må lade sig revalidere ved oplæring til kontorarbejde, og så efter endt tillæring ikke straks kan finde arbejde, så må han, der hele sit liv har stået i arbejdsmændenes arbejdsløshedskasse, have skønsmæssig hjælp efter § 7, indtil han skaffer sig arbejde, fordi han ikke kan flyttes fra den ene kasse til den anden under revalidering. Er det rimeligt over for et menneske, der selv positivt går ind for revalidering og derved sparer samfundet for masser af penge?

Jeg vil også bede socialministeren om at udnytte tiden til at undersøge revalideringsværkstederne, specielt med henblik på lederens kvalifikationer. Det er min fornemmelse, at det skorter en del på menneskelig for-